

Tommin muistolle

Kyynelsilmin kuuntelimme sinun viimeiseksi jäänyttä lauluasi, joka videoitiin vuosi sitten kehitysvammaisten kirkkopyhässä Ilmajoen kirkossa noin kolme viikkoa ennen poismenoasi. Laulu oli ”Täällä Pohjantähden alla”.

Viimeisinä päivinäsi sairaalassa sovimme, että me pärjäämme ja sinä lupasit myös pärjätä. Siitä tulee toisena pääsiäispäivänä kuluneeksi vuosi ja lupauksemme on välillä heikoissa kantimissa. Ikävä on läsnä.

Viimeksi jäänyt työsi oli toimiminen rakastamasi Me Itse ry:n koulutussuunnittelijana. Ehdit olla yhdistyksen jäsen sen perustamisesta 1999 alkaen poismenoosi asti eli 20 vuotta. Toimit kaksi kautta myös puheenjohtajana. Sinä aikana pääsit tutustumaan myös vammaisten pohjoismaiseen yhteistyöhön ja henkilöihin niissä yhteisöissä. Toimit myös vuosia yhdistyksen kokemuspuhujana ja kiersitkin sen tiimoilta puhumassa ympäri maata.

Olit fanaattinen TPS:n ja Sotkamon Jymyn kannattaja. Sen vuoksi sinun kanssasi arkkuun päätyivät molempien joukkueiden fanihuivit. Jaloissasi olivat mumman kutomat villasukat.

Muistokirjaasi tehdessämme kävimme läpi lyhyeksi jääneen elämäsi vaihteita. Suurimpina asioina nousivat esiin sinun esiintymishalusi ja vammaisten asioiden eteen tekemäsi suuri työ - jopa uranuurtaja. Leikekirjoissamme on lukematon määrä lehtikirjoituksia sinusta.

Menneeseen vuoteen on mahtunut myös iloa. Siskosi Anu meni elokuussa naimisiin, veljesi Jannen perheeseen syntyi lokakuussa kolmas tyttö ja veljesi Ilkka muutti uuteen kotiin. Jokaisella ilolla on vielä ollut surureunat.

Ikävöiden äiti ja isä